SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

z czynności

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1892.

KRAKÓW.
Nakładem Wydziału krakowskiej Izby adwokackiej.
1893.

Druk W. Korneckiego w Krakowie.

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

z czynności

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1892.

I.

Stan adwokatów, przyrost i zmiany w siedzibach.

Z końcem roku 1892 było wpisanych w listę adwokacką:

1.	w Krakowie	adwokatów	59
2.	„ Tarnowie	„	19
3.	„ Rzeszowie	„	10
4.	„ Nowym Sączu	„	10
5.	„ Wadowicach	„	5
6.	„ Jaśle	„	5
7.	„ Białej	„	6
8.	„ Bochni	„	6
9.	„ Gorlicach	„	5
10.	„ Tarnobrzegu	„	4
11.	„ Chrzanowie	„	3
12.	„ Krośnie	„	3
13.	„ Podgórzu	„	3
14.	„ Żywcu	„	3
15.	„ Kętach	„	2
16.	„ Dąbrowy	„	2
17.	„ Limanowy	„	2
18.	„ Mielcu	„	2
19.	„ Myślenicach	„	2
20.	„ Oświęcimie	„	2
21.	w Now. Targu	adwokat.	2
22.	„ Wieliczce	„	2
23.	„ Andrychowie	„	1
24.	„ Brzesku	„	1
25.	„ Dębicy	„	1
26.	„ Dukli	„	1
27.	„ Jordanowie	„	1
28.	„ Kalwaryi	„	1
29.	„ Kolbuszowy	„	1
30.	„ Krzeszowicach	„	1
31.	„ Leżajsku	„	1
32.	„ Łańcucie	„	1
33.	„ Milówce	„	1
34.	„ Niepołomicach	„	1
35.	„ Nisku	„	1
36.	„ Pilznie	„	1
37.	„ Przeworsku	„	1
38.	„ Ropczycach	„	1
39.	„ Rozwadowie	„	1
40.	„ Starym Sączu	„	1
41.	„ Zatorze	„	1
	Razem		176

W ciągu roku 1892 przybyli i wpisani zostali w listę adwokatów:

w Krakowie	Dr. Gross Adolf
„ „	„ Raczyński Tadeusz
„ „	„ Fischler Adolf
„ „	„ Deiches Jakób
„ „	„ Gluziński Tadeusz
„ „	„ Tomik Stanisław
„ Andrychowie	„ Mandelbaum Maurycy
„ Bochni	„ Michnik Władysław
„ Brzesku	„ Górski Piotr
„ Grybowie	„ Sulerzyski Władysław
„ Kalwaryi	„ Bresiewicz Tadeusz
„ Łańcucie	„ Herbst Zygmunt
„ Makowie	„ Werner Zygmunt
„ Mielcu	„ Jezierski Józef
„ Nisku	„ Dundaczek Wacław
„ Rzeszowie	„ Malec Julian
„ „	„ Fischler Hercel

Razem w roku 1892 yrzybyło 17 adwokatów.

W czasie od 1 stycznia do 1 czerwca 1893 roku przybyło adwokatów:

Dr. Fiderkiewicz Tadeusz	w Podgórzu
„ Bobilewicz Adam	„ Krakowie
„ Judkiewicz Henryk	„ „
„ Goldmann Samuel	„ „
„ Apfelbaum Ignacy	„ Tarnowie
„ Rozański Władysław	„ Nowym Sączu
„ Uiberall Jakób	„ Rzeszowie
„ Dziubczyński Franc.	„ Gorlicach

W czasie od 1 stycznia 1892 do 1 czerwca 1893

a) umarł

Dr. Zieliński Stanisław	adwokat	w Nowym Sączu
„ Tumidajowicz Józef	„	„ Tarnobrzegu
„ Olszewski Włodzimierz	„	„ Nowym Sączu
„ Żelechowski Kazim.	„	„ Limanowy

b) zrezygnował

Dr. Szlachtowski Feliks	„	„ Krakowie

c) przesiedlił się do innej Izby

Dr. Affe Maurycy z Kęt do Bursztyna
„ Robinsohn Henryk z Gorlic do Wiednia.

W czasie od 1 stycznia 1892 do 1 czerwca 1893 przybyło więc adwokatów 25 a ubyło 7.

Ogólna liczba adwokatów w krakowskiej Izbie adwokackiej zapisanych wynosi zatem obecnie 194.

Z liczby tej przypada:

na Kraków	66	na Nowy Sącz	9
„ Tarnów	20	„ Wadowice	5
„ Rzeszów	13	„ Jasło	5

reszta w liczbie 76 na sądy powiatowe w obrębie Izby.

Od 1 Stycznia 1891 do czerwca 1893 zmienili swe siedziby pozostając nadal w tut. Izbie:

Adam Dzikowski przesiedlił się z Niepołomic do Skawiny.

II.

Stan, przyrost i ubytek kandydatów adwokackich.

W dniu 1 stycznia 1892 wpisanych było kandydatów:

w Krakowie	56
„ Tarnowie	14
„ Rzeszowie	13
„ Nowym Sączu	4
„ Wadowicach	5
„ Jaśle	5
reszta u adwokatów w miejscach, gdzie mają siedziby sądy powiatowe w liczbie	41
Razem	138
Od 1 stycznia 1892 do 1 czerwca 1893 przybyło kadydat. adw.	53
ubyło	45
Przybyło więc	8
Obecnie jest zatem zapisanych	146

Z tej liczby przypada:

na Kraków	56	na Nowy Sącz	5
„ Tarnów	18	„ Wadowice	5
„ Rzeszów	14	„ Jasło	5

reszta w liczbie 43 przypada na miejsca, gdzie są siedziby sądów powiatowych.

III.

Dziennik podawczy.

A) Od 1 stycznia 1892 do 31 grudnia 1892 wpłynęło pism 934.

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie, mianowano obrońców do 113 rozpraw. Wyznaczania obrońców przy c. k. Sądach obwodowych w Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu, Wadowicach i Jaśle odbywają się przez odnośne sądy obwodowe, wobec czego liczba tych obron Wydziałowi nie może być znaną;

2. podań o wpis w listę kandydatów adwokackich, przeniesienia do innej kancelaryi, potwierdzenie praktyki itp. 236;

3. podań o wpis w listę adwokatów, przesiedlenie się itp. 53;

4. podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych wpłynęło 70, z tych uwzględniono 21.

5. zażaleń nie należących do Rady dyscyplinarnej 92;
6. Wydział otrzymał pism:
a) z Ministerstwa Sprawiedliwości 5.
b) z c. k. Sądu wyższego i jego Prezydyum 8.
c) z Najwyższego Trybunału 2.

B) Od 1 stycznia 1893 do 1 czerwca 1893 wpłynęło pism 449.
1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie. mianowano obrońców do 52 rozpraw;
2. podań o wpis w listę kandydatów adwokackich, przeniesienie do innej kancelaryi, potwierdzenie praktyki itp. 96;
3. podań o wpis w listę adwokatów, przesiedlenie się itp. 33;
4. podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych wpłynęło 33, z tych uwzględniono 6;
5. zażaleń nie należących do Rady dyscyplinarnej 37;
5. Wydział otrzymał z Ministerstwa Sprawiedliwości pism 2, z Najwyższego Trybunału 1, z c. k. Sądu wyższego i jego Prezydym 3.

Jeśli liczbę ekshibitów zestawimy z trzechletniego urzędowania Wydziału, to przedstawia się nam w tym względzie następujące daty w roku 1890 było exhibitów 779, w r. 1791 848, w r. 1892 — 934, zaś porównawszy to z rokiem 1889, w którym było 555 exhibitów widzimy, że w ciągu lat trzech liczba exhibitów wzrosła prawie w dwójnasób, wskutek tego czynność Wydziału także się podwoiła, z każdym zaś rokiem wzrasta w sposób nadzwyczajny. Największa cyfra exhibitów przypada na sprawy kandydatów adwokakackich, następnie adwokatów, których z każdym rokiem poważna liczba przybywa, załatwienie zaś takowych wymaga bardzo wiele czynności, na powiększenie których wpływa z każdym rokiem niestety coraz większa liczba zażaleń na adwokatów i kandydatów adwokackich, na szczęście jednak przeważnie bezzasadnych. Mimo tych tak licznych czynności Wydział dokładał wszelkich starań, aby wszystkie podania jak najspieszniej już to w krótkiej drodze (circulando) już to w ważniejszych sprawach na posiedzeniach Wydziału zwyczajnych już to nadzwyczajnych załatwione zostały, to też pod tym względem nie było żadnych zażaleń i tylko te sprawy dotąd załatwione nie zostały które dotychczas należycie zbadane być nie mogły.

W sprawach o ustanowienie bezpłatnych obrońców z urzędu bywa Wydział z niektórych miejscowości odnośnemi podaniami formalnie zarzucamy. Wydział jednak biorąc w obronę kolegów, by nie byli przeciążani obronami z urzędu, odmawiał ile razy tylko ku temu były prawne powody, ustanowienia obrońcy. Twierdzenie to popiera okoliczność, że na 70 podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych uwzględnił Wydział w r. 1892 tylko 21.

Wyznaczanie obron w sprawach karnych odbywa się ściśle według turnusu, to też wszyscy koledzy miejscowi pod tym względem jednakowo są przeciążeni, jeśli zaś którego z kolegów trafi obrona trwająca dni kilka. to Wydział za to odpowiadać niemoże, a jedyny kompzenzatą za to może być to, że na skutek prośby takiego obrońcą

Wydział może go uwolnić od obron przez tyle turnusów ile dni obrona trwała, co zresztą już nieraz miało miejsce.

W sprawach o pokątne pisarstwo występował Wydział w roku ubiegłym jak i ogóle w ciągu trzechletniego urzędowania z możliwą energią. — Aby jednak chociaż w części położyć tamę szerzeniu się tej plagi potrzebny jest współudział wszystkich kolegów; to też w październiku roku ubiegłego rozesłał Wydział odezwę do wszystkich Kolegów, wzywającą do wzięcia udziału w tępieniu pokątnego pisarstwa i zawierającą prośbę, aby o każdym spostrzeżonym przez siebie wypadku pokątnego pisarstwa natychmiast Wydziałowi donosili. Po rozesłaniu tej odezwy wpłynęło atoli tylko kilka podań w tych sprawach, które Wydział natychmiast odstąpił Sądowi do właściwego urzędowania. Rozsyłając odezwę w sprawie pokątnego pisarstwa do Szanownych Kolegów wezwał Wydział równocześnie Dyrękcyę Policyi o przesłanie wykazu pokątnych pisarzy a po otrzymaniu takowej udzielił ją Prezydyum Sądu krajowego w Krakowie celem energicznego wystąpienia przeciw osobom w spisie tym wymienionym. Następstwem tego była odezwa c. k. Sądu krajowego krakowskiego z 3 marca 1893 L. 41592, w której Sąd oznajmia, że spis pokątnych pisarzy udzielił wszystkim biórom, celem wzbronienia wstępu pokątnikom do Sądu ewentualnie energicznego wystąpienia przeciw tymże. Co do niektórych wdrożył już Sąd śledztwo, rezultatu takowego jednak jeszcze nie mamy. —

W sprawie rozdawania konkursów adwokatom według turnusu, dalej w sprawie wyznaczenia odpowiednich ubikacyi dla adwokatów przy rozprawach oralnych i wreszcie w sprawie, by referaty w Ekspedyturze nie zalegały i natychmiast expedyowane były, wniósł Wydział z początkiem bieżącego roku obszerną odezwę do Prezydyum Sądu krajowego w Krakowie. Na odezwę tę Wydział nie otrzymał dotąd żadnej odpowiedzi wobec czego rzeczą przyszłego Wydziału będzie w sprawach tych odnieść się do Prezydyum Sądu wyższego.

Na skutek wezwania Wydziału krajowego z 12 września 1892 o udzielenie opinii w sprawie reformy rozjemczych urzędów gminnych i zaprowadzenia w naszym kraju sądów pokoju wniósł Wydział obszerne, motywowane oświadczenie w którem obok wyrażenia opinji co do wyż wymienionych instytucyi przypomniał piekącą sprawę zaprowadzenia w naszym kraju więcej sądów powiatowych i kolegialnych i pomnożenia sił sędziowskich. Niemniej oświadczył Wydział Izby gotowość wzięcia udziału w uregulowaniu pertraktacyi w sprawach spadkowych, ale zarazem żądał, aby odnośne materyały Wydział krajowy nam nadesłał.

Na tem kończymy nasze sprawozdanie a przechodząc do kwestyi finansowej proponujemy na rok 1893 na pokrycie potrzeb izby wkładkę w kwocie 5 Złr. wa.

Kraków 1 Czerwca 1891.

Wydział Izby adwokackiej

Członek Wydziału. Prezydent.

Dr. Kastory. **Dr. Lisowski.**